

[Indenrigsministeren]

Et sådant arbejde kan naturligvis føre til, at der kan dokumenteres et behov for i næste samling at justere loven. Jeg synes, det er for tidligt at sige det meget præcist i dag, men det er et varsel om, at når udvalget har kigget på det, kan der godt komme nogle yderligere forslag. Sådanne justeringer mener jeg vi altid må være parat til at foretage, for udligningssystemet skulle gerne passe til den virkelighed, vi befinder os i, og jeg vil godt sætte en meget tyk streg under det sidste, for det er netop meningen med udligningssystemet, at man hele tiden sørger for, at de nye politiske problemer og de tunge sociale problemer, der kan dukke op på forskellige tidspunkter i meget forskelligartede kommuner, også er med i vores overvejelser, når vi skal lave den årlige opregning af det, jeg kalder sammentællingen af årets lovgivning. Men vi skal også være villige til ikke kun at ville fastholde det, vi engang har lavet, men forholde os til ændringerne i virkeligheden, og det vil så også være en af de store opgaver, vi skal beskæftige os med i næste samling.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren for tilsagnene om forenkling og om at følge udviklingen og dermed tilpasse hele udligningssystemet til den udvikling, som rent faktisk finder sted. Nu er det jo ikke sådan, at indenrigsministeren alene har patent på nytænkning og på forenkling, så derfor tror jeg også, at en anden regering vil kunne følge den linje op.

Men det, der egentlig fik mig til at tage ordet, var ministerens bemærkning til hr. Helge Adam Møller om, at man ikke belønner kommuner med dårlig planlægning eller måske en manglende prioritering på de områder, som vi herinde lægger vægt på. I den forbindelse vil jeg gerne tage frem, at regeringen i en vis udstrækning har indført aktivitetsbestemte ydelser på børnepasningsområdet og på ældreområdet, og på de to områder kan det siges, at man måske belønner de kommuner, som ikke har haft det serviceniveau på børnepasningsområdet og på ældreområdet, som var ønskeligt.

Så jeg mener, at regeringen har vist, at man ved de aktivitetsbestemte ydelser – det var omkring 400 mio. kr., man satte af til det – har belønnet kommuner, som måske ikke har levet

op til de forventninger, man kan have på de to områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 75:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 1/3 94).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Birte Weiss):**

Regeringen lægger meget stor vægt på, at vi behandler et forslag af denne karakter, selv når det bliver fremsat af Fremskridtspartiet, med den alvor, som sagen nu engang tilsiger, og der må ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi ser med meget stor alvor på udlændinges kriminalitet, hvilket også er baggrunden for, at vi har taget en lang række skridt på det område.

Justitsministeren og jeg foreslog således allerede i efteråret 1993 en stramning af sagsbehandlingen i asylsager, hvor ansøgeren har begået kriminalitet. I de sager bliver både asylsagen, men også straffesagen fremskyndet. Man kan sige det på den måde, at den simpelt hen bliver lagt øverst i bunken begge steder, og udlændingemyndighederne tilstræber altid, at asylsagen skal være afsluttet på det tidspunkt, hvor afsoningen af straffedommen er tilendebragt.